

Hranice

Vladimír Slavík
Mince vo fontáne

♩ = 132

Em C Am
Jsi člo-věk svo-bo-dy, kaž-dej to ví, a při-tom ne-mů-žeš

D Hm Em C
svo-bod-ně jít, kam chceš. Za zbo-ží na cel-ni-ci za-ži-ješ šok

Am Hm D Hm Em D
a mož-ná ved-le pro-jel ka-mi-ón drog, je to tak zvlášť - ní.

Em C Am
Kto nám to ur-ču-je, kde môž-me ísť, veď bie-ly ob-lak nik-to

D Hm Em C
ne-zas-ta-ví - í - í. Ne-hľ'a-dám od-liš-nos-ti, kaž-dý ich má,

A D Hm Em D
lás-ka je naj-vyš-šia har-mó-ni-a, hra-ni-ce nie sú.

G D C Am D G
Refrén Hra-ni-ce nej-sou, v srd-ci máš os-trov po-kla-dů. Hra-ni-ce

Fis° Em E° D
nej-sou, to se jen zdá, že mo-je ru-ka ne-ní tvá.

Náš život je jako řeka, ať děláš, co děláš,
ji nezastavíš, najde si cestu, do moře utíká.
Nikdo se nechce nechat spoutat, vždyť víš

2. Sme ako kvapky tohto mora,
a všetci túžime po spojení.
Biely deň stráca sa v temnej noci
a ani my nie sme oddelení, hranice nie sú.

Refr.: